

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'INDÚSTRIA, ENERGIA I TURISME

- 631** *Reial decret 21/2014, de 17 de gener, pel qual es modifica el Reglament de desplegament de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, pel que fa a la comunicació comercial televisiva, aprovat pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre.*

Amb data 1 d'abril de 2010, es va publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, l'entrada en vigor de la qual es va produir l'1 de maig de 2010, llevat de la secció 2a del capítol II del títol II, sobre l'emissió de comunicacions comercials audiovisuals, que va entrar en vigor l'1 d'agost de 2010, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria tretzena de la mateixa norma legal.

La Llei esmentada va introduir en el nostre ordenament jurídic un nou marc regulador de la comunicació audiovisual en el seu conjunt i, en especial, de la comunicació comercial com a dret reconegut als prestadors del servei de comunicació audiovisual, i va crear un règim jurídic basat en la liberalització de la prestació dels serveis, tenint en compte que aquests es desenvolupen en un mercat plural, obert i competitiu.

Amb data 7 de desembre de 2011 es va publicar, al «Butlletí Oficial de l'Estat», el Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, pel que fa a la comunicació comercial televisiva, atès que alguns aspectes d'aquesta dedicats a la comunicació comercial audiovisual requerien un aclariment i un desenvolupament més ampli per atorgar més seguretat jurídica als operadors que la realitzen.

La posada en pràctica del Reglament esmentat ha demostrat la necessitat de modificar determinats aspectes d'aquest a fi d'adequar amb més exactitud la normativa espanyola a la normativa europea.

Les modificacions que s'estableixen afecten fonamentalment la regulació de les telepromocions per diferenciar-les clarament dels missatges publicitaris. Així mateix, es regula l'emplaçament de productes, tot això amb la finalitat de proporcionar més seguretat jurídica als agents implicats.

Amb l'objectiu de promocionar també la producció audiovisual europea, es permet que els prestadors obligats al finançament anticipat de la producció d'obres europees puguin difondre espais en determinades condicions en què, referint-se al compliment d'aquesta obligació, es posi de manifest el suport a la cultura europea a través de la producció audiovisual d'obres en les quals hagin participat en el seu finançament, sense que aquests espais tinguin un caràcter publicitari. Com a conseqüència d'aquesta mesura, deixen de considerar-se autopromocions computables l'emissió de missatges promocionals o els avenços de pel·lícules europees d'estrena en què el prestador del servei de comunicació audiovisual hagi participat en el seu finançament anticipat.

Aquest Reial decret es dicta en ús de l'habilitació normativa que estableix la disposició final setena de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 de gener de 2014,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament de desplegament de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, pel que fa a la comunicació comercial televisiva, aprovat pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre.*

El Reglament de desplegament de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, pel que fa a la comunicació comercial televisiva, aprovat pel Reial decret 1624/2011, de 14 de novembre, es modifica de la manera següent:

U. Se suprimeix l'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«3. Per considerar que els productes són directament derivats del programa, el prestador del servei de comunicació audiovisual ha d'acreditar la titularitat sobre els seus drets i que assumeix, directament o indirectament, l'explotació econòmica del producte.

A aquests efectes, l'autoritat audiovisual competent pot exigir al prestador que aporti la documentació suficient que acrediti la titularitat dels drets i el seu exercici efectiu, així com l'absència de contraprestació de tercers per l'emissió de les comunicacions audiovisuals que promocionin aquests productes. En cas contrari, si la promoció de productes es fa a canvi d'una contraprestació, es consideraria comunicació comercial, i com a tal se li aplicaria el límit dels 12 minuts per hora de rellotge.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes del que disposa l'article 14 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, es considera que la telepromoció té una durada clarament superior a la d'un missatge publicitari sempre que superi els 2 minuts.»

Tres. S'afegeix un nou capítol V amb la redacció següent:

«CAPÍTOL V

L'emplaçament de producte

Article 14. *Condicions i requisits de l'emplaçament de producte.*

1. De conformitat amb el que estableix l'apartat primer de l'article 17 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, els prestadors del servei de comunicació audiovisual tenen el dret a emetre llargmetratges, curtmetratges, documentals, pel·lícules i sèries de televisió, programes esportius i programes d'entreteniment, amb emplaçament de producte. Als efectes de la definició de l'apartat 31 de l'article 2 de la Llei esmentada, l'emplaçament de producte té aquesta consideració quan es realitzi a canvi d'una remuneració o contraprestació similar.

2. L'emplaçament de producte també és admissible en els casos en què no es produeixi cap pagament, sinó únicament el subministrament gratuït de determinats béns o serveis, com ara ajudes materials a la producció o premis, amb vista a la seva inclusió en un programa sempre que aquests béns o serveis tinguin un valor significatiu. A aquests efectes, es considera que tenen un valor significatiu quan l'import dels esmentats béns i serveis inclosos en el programa sigui superior en un

deu per cent a la tarifa estàndard establerta per a un missatge publicitari corresponent a la franja horària en la qual s'emet el programa on s'inclouen.

El subministrament gratuït dels esmentats béns i serveis inclosos en un programa no té la consideració d'emplaçament de producte si aquests béns o serveis no tenen un valor significatiu.»

Quatre. Es renumeren el capítol V, que passa a ser capítol VI, i els actuals articles 14, 15 i 16, que passen a ser articles 15, 16 i 17.

Cinc. S'afegeix un nou capítol VII i, en aquest, un nou article 18 amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VII

Promoció de la cultura europea

Article 18. *Promoció de la cultura europea.*

Els prestadors del servei de comunicació audiovisual i de comunicacions electròniques obligats pel que disposa l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, poden difondre en les seves plataformes o canals espais promocionals en els quals, referint-se al compliment de l'obligació de finançament anticipat de la producció d'obres europees que defineix l'article esmentat, es posi de manifest el suport a la cultura europea a través de la producció audiovisual d'obres en el finançament de les quals hagin participat. Aquests espais s'han de separar gràficament i acústicament dels blocs publicitaris i en aquests han d'aparèixer necessàriament les paraules "cultura europea".

Els espais que reuneixin aquestes condicions no estan subjectes a les limitacions de temps d'emissió que estableixen els articles 13 i 14 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de gener de 2014.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme,
JOSÉ MANUEL SORIA LÓPEZ